

ઉપકારીજ ઉપકાર

—શ્રી ચંહુલા રતનસિંહજી જડેજ

દ્વિક્ષા દક્ષ કરી, અભય ન કરીં, ભક્ષાથી ભિક્ષા કરી;
શિક્ષા શિક્ષક હો કરીં, કણે કણે જીવેણુ રક્ષા કરીં;
લક્ષી આરમલક્ષ, લક્ષયણુ લખે તેણુ અપેક્ષા કરીં;
પક્ષાપક્ષ ત્રિપક્ષીથી ન કરીએં, ત્યાગી તિતિક્ષા કરીં.

[ઉધૃતમ्]

બુજંગ નગર કંઈ બુજળુ લાજાર અજ શાણગાર્દેમે આવાઈ આય, મારુંએંણ
અચ-વિન પણ એઠી હીઠે મેં અચેતી. શ્રી ક બુશાલી જેડો લગે.

કારણું ઈ આય કે, અજ ચુગપ્રધાન આચાર્ય થી કલ્યાણસાગરસૂરીધરણ શિષ્ય
સમુદ્ધાય સેં ચારુમાસ પ્રવેશ કરેતા બુજ નગરમેં પધારીંતા, તેંબે સામૈયેણ તૈયારી
થીએતી.

હી શાહી સામૈયો વો. કંછાધિપતિ ગંછાધિપતિને રાજશાહી સન્માન કરેણ
તમામ સત્તા અજ શ્રી બુજ નૈન સંધ અને શ્રી ધારશીલાઈ વોરાકે સેંપી પાટનગરમેં
આચાર્ય લગવંતકે પ્રવેશ કરાયો.

સમય વો રાવશ્રી પહેલા ભારમલણ ને. સંવત ૧૬૪૨ થી ૧૬૮૮ અનીંને શાસનકાળ.

શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરીધરણ વિ. સં. ૧૬૪૮ મેં આચાર્યાપદે વિભૂષિત થયા, અને
સં. ૧૬૫૪ મેં બુજ નગરમેં ચારુમાસ કયાં. ઓન વખત રાવશ્રી ભારમલણ આચાર્યશ્રીને
પ્રથમ પણિયમેં આવ્યા. પણુલદીકાર નિમ્નોકત પ્રસંગ નેંધીએંતા :

રાવશ્રી ભારમલણ વાને અસાધ્ય દોગળ લોગ બની પીડાયા વા. ઔષધ-ઉપચાર મેં
કીં ખામી ન રહ્યોં, પણ વેદનીય કર્મને કોય એડો ઉદ્ય થ્યો, જેંસે કરે દરદ
ન મટ્યો. ચુગપ્રધાન આચાર્યશ્રી મહાન પ્રલાવશાળી મહાપુરુષ અંદ્રી, એડા સમાચાર
સુણી રાવશ્રી ઇનીંણ રાજમહેલમેં પદ્ધરામણી કરાયોં અને પીંણણ વેદના વ્યક્ત કર્યોં.

શ્રી આર્ય કલ્યાણગોતમ સમૃતિ ગ્રંથ

કુચ્છપતિજ વચન અને વિનાંતિ સુણી સમર્થ આચાર્ય કુચ્છચા :

પીંઠ જ કચા પીંઠ લોગવે, પુછગત પીંઠ ભનાય;

ભવાટવીમેં લટકે, હુંથેં કરે પ્રો હાય.

કર્મને અદૃલ સિદ્ધાંતકે આચાર્યશ્રી સાદ્ર શખ મેં સુણાય હીનાં.

રાવશ્રી ગ્રાર્થના કચોં : ‘રાજવંશ મથે આંને અંચલગચ્છને મહાન ઉપકાર આય. આંને અહેસાન નીચાં અંધ્યાંથીં. સુંલ પિતા રાવશ્રી ઐંગારળું અને કાકાશ્રી સાહેબજી કરમજી કઠણુાઈજે કારણે કુચ્છ છડી અંગરક્ષક લેરા અમદાવાદ વ્યાતે, તડે મોરખી વટે દહીંસરા ગામને તરાળુ પાર મથે અંચલગચ્છિય ચતિરાજ માણેકમેરજી આશીર્વાઈ હ્યાંને હુંકડી સાંગ અર્પણુ કર્યાં. ઉન પ્રતાપસેં અસાંજ માધુરિર ‘કુચ્છ કુમાર્યાં’ અને રાજગાઢી સ્થાપ્યોં. હી અસાધારણ કીં લુલાને ? ભૂતકાળજી ભવાઈ કે જથું કરાયો.’

‘સોરઠ વંથલી જૈન પરિષદ-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ’ મેં મહાકવિ નહાનાલાલસાઈ ચ્યોં : ‘વનરાજ ચાવડેકે શીલગુણસૂરિને આશ્રય ન મિલ્યો વો, ત ગુજરાતમેં સોલંકી રાજ પણ ન થાપાને. મહારાજ કુમારપાળ અને હેમચંદ્રાચાર્યને સંપર્ક અજ પણ ગુજરાતને ધતિહાસમેં પ્રસિદ્ધ આય. પૂન્ય માણેકમેરજીને આશ્રય રાવ ઐંગારજીકે ન મિલે, ત કુચ્છને ધતિહાસ જુહો જ લખાળુ વ્યો વો.’

શ્રી કદ્વાણુસાગરસૂરીશ્વરજી ધર્મ પ્રભાવનાળ નજર રખી મંત્ર-શક્તિસેં રાવશ્રી ભારમલજીને રોગ મિટાયોં, તેર રાજ અને રાજકુટુંઘમેં આનંદજે પાર ન રચો. રાવશ્રી ખુશી થઈને ૧૦૦૦ સુવર્ણસુદ્રા શુરુચરણમેં રખ્યોં. રાજરાણીયું શુરુદેવકે સચે મોતીસેં વધાયોં. પણ નિઃસ્પહી, નિર્બંધ સુનિ સોનામહોરેંકે છુંબેં પણ કીં ? ‘ધરમને કુમમેં ધનજે ઉપયોગ કન્ન’ ઈ આજા કરેને આચાર્યશ્રી ઉપાશ્રયમેં પધારી આયા.

રાજમહેલમેં જિન પાટ મથે આચાર્ય ભગવંત બિરાજમાન થયા વા, ઈ પાટ શુરુ-દેવને આસન ચોવાને. ઉન મથે એ કોચનું પણ ન વ્યાજે. તેલાંચ કરે હી પાટ ઉપાશ્રયમેં બદ્ધિસ કરે મેં આવઈ. અંચલગચ્છ ઉપાશ્રય મેં હી પાટ અજ પણ મોજુદ આય.

સમર્થ આચાર્યશ્રી કદ્વાણુસાગરસૂરિને સત્તસંગ-સહવાસસેં કરેને રાવ લારમલજી જૈન ધર્મજા ઉદાત સિદ્ધાંત પીંઠને જીવનમેં અપનાયાં. માંસાહાર જે પ્રત્યાખાન કચોં અને વધારેમેં પર્યુષપણ (અદૃષ્ટિધર) મેં અફું હિં સુધી ‘અમારિ પડહ’ – જીવહિંસા અંધ કરેને રાજ્ય તરફથી ઝરમાન કરેમેં આયો. વળી, ભુજમેં રાજવિહાર નાલે હુંકડો જિનાલય અંધાયમેં આયો.

* શ્રી આર્ય કદ્વાણુ ગૌતમ સમૃતિ ગ્રંથ *

[૧૭૬] ભારતમલાંકે ઘણેં વિક્રાન કૈન ધર્મ અંગીકાર કરેલ રાજ મનીધા વા.

કચ્છ રાજ્યને અંચલગઢાંકે ખારસો આશ્રય અને ધર્માધ્યક્ષણ વંશપરંપરાગત રાજ્ય ઝરમાન પણ પ્રાપ્ત થયા વા. હાતણ મહારાજ શ્રી મહનસિંહજી પીંડળ સમરણાચાર્ચા ‘વતન ને વાર્તાલાપ’ મેં લખેતાં :

‘ચરાડવા સૌરાષ્ટ્રન કૈન યતિ શ્રી માણુભેરલુકે અસાન પૂર્વીજ ૧૬૦૩ જુનમેં વડી પોશાળ બંધાયલા જ્મીન જગીર હઈ વસાયેં. ઉન વખતથી પરંપરાગત કચ્છને રાજકુમારેડે પહેલો એકો શિષ્યેલા અને સરસ્વતી હેઠાંક વફન કરેલા પોશાળમેં વિનાણું ખપે, તીં આંદી પણ, ૧૬૭૨ ને વૈશાખમેં રાજ્યાધિકારી મંડળ બેરો વડી પોશાળને દરવાજેમેં દાખલ થયા સેં.

ઉન વખત પૂજય ગાડી મથે ઉપાધ્યાય શ્રી વાસવમેરજી વા. યોગ્ય સરકાર કરે બાદ ગોરજી મહારાજ મુંકે એકો ધુંટાયેં અને મુંજે કનમેં કિંક મંત્ર કુંકનો. અગિયા વેંધે ખખર પર્દ કે એ મંત્ર ‘ॐ નમઃ સિદ્ધાય’ વેા. પોશાળમેં ગાહીપતિ ભદ્રમેરજી અંઈ.’

શ્રી અંચલગઢીચ સાધુ સમાચારી અને યતિ સમાચારીન કચ્છ અને કચ્છ રાજ્ય મથે કંઈક ઝાણ અંઈ, એકો ધર્મિકાસ અને અંથેમેં નેરીધેં જાણ્યાય તો. ઉપકારીન ઉપકાર.

શ્રી કદ્યાણુસાગરસૂરીન હકડા શિષ્ય ‘લોજ વ્યાકરણ’ના પ્રણેતા મહોપાધ્યાય વિનય-સાગરજી ‘પહાતમક વ્યાકરણ’ કચ્છાધિપતિ ભારતમલાંકુંવર લોજરાજજી વિનંતિકે માન હઈ વિ. સં. ૧૬૮૮ થી ૧૭૦૧ ને ગાળમેં રચ્યાં. હી અંથ તે ખંડમેં વિસકત કરેમેં આયો આય. ઘણાખરા છંદ અનુષ્ટુપ અંઈ. કુલ ૨૦૨૮ શ્વેષ પરિમાણને અંથ નિર્ણયસાગર મુદ્રણ્ણાલયમેં વિ. સં. ૧૬૭૫ મેં છપાણ્ણા આય.

‘લોજ વ્યાકરણ’નું અંથ પ્રશ્નસ્તિમેં વિનયસાગરજી શ્રી કદ્યાણુસાગરસૂરીનજીકે ‘સમય નૃપ ચિત્ત-વિનોદકારી’ ચર્ચા ભીરદાયાં અયાં. હીત પણ પાંજુ જોલીમેં ચુગપ્રધાન આચાર્યશ્રીકે ભિરદાયને પ્રસંગ પૂરો કંધાણું :

તમા ન નિજ તનમેં રહેં, મન મેં રહેં ન ભેલ;
પર મનોરથ પૂરા કરીં, છુટ પુરુષ થીં છેલ.

* ને સાધક પોતાની સાધનામાં આકુળ-વ્યાકુળ નથી થતો, તેના જ વીર તરીકે અશંસા થાય છે.

* ને પોતાની જતને અને બીજાઓને ચુલાપીના અંધનથી મુક્ત કરે છે,
તેના જ વીર તરીકે વખાણ થાય છે. — શ્રી આચાર્યસંગ સૂત્ર

